

ЖАН ДЬО ЛАФОНТЕН

ВЪЛК И АГНЕ

Превод от руски: Васил Велчев, 2009

chitanka.info

Някога, ала много отдавна, в една далечна земя живеел свирел горски вълк. Веднъж той ожаднял и нагазил в близкото поточе. Навел се да пийне водица и съзрял едно апетитно агънце, което стояло съвсем наблизо!

Зарадвал се вълкът, прияло му се крехко агнешко месце и си казал:

— Ах, че сладко изглежда това агънце! Така добре ще ми дойде за обяд!

Но понеже не искал да го обвинят, че е нападнал малкото животинче без повод, решил първо да се поскарат.

— Хей, ти! — изръмжал уж ядосано той. — Защо ми мътиш водата?

— Извинявай — отвърнало агънцето, — обаче как ще ти мътя водата, като ти си стъпил по-нависоко!

Замислил се Вълчо и рекъл:

— Агънце, подочух, че преди половин година си разправяло на всички в гората колко съм лаком! Как си позволяваш да говориш такива неща за мен?

Сега вече агънцето наистина се уплашило.

— Не е вярно! — възразило то с треперливо гласче. — Никога не съм изричало подобни думи!

— Ти какво? Искаш да кажеш, че лъжа ли? — ревнал гневно вълкът.

— Но как може да съм говорило такива неща за теб, като преди половин година още не съм било родено на тоя свят! — проплакало агънцето.

Сирепият вълк бил толкова прегладнял, че не можел да чака повече. Прекъснал агънцето и казал:

— Ако не си било ти, значи е бил баща ти!

И се нахвърлил да го изяде.

Уви, който иска да стори зло, винаги си намира причина.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.